

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XVI. Admonitio ad Episcopos in Poloniæ Regno constitutos, ut cautius
procedant in admittendis Conjugiorum dissolutionibus. 11. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.

exprimenda, intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, notari, impugnari, in toto, vel parte rescindi, retractari, annullari, invalidari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus à Nobis, seu quibusvis aliis Romanis Pontificibus Successoribus nostris, ac dicte Sede, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac Consistorialiter pro tempore emanatis, nullatenus comprehendi, nec comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, & contra quascumque alias exceptiones quantumvis graves, omnino, & semper validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & perpetuo suffragari in omnibus, & per omnia, ac si vocatis omnibus, & singulis, quorum interest, de illorum consensu emanasset; neque Locorum Ordinarios prædictos, nunc, & pro tempore existentes, vel alios quoscumque, ad præmissa in toto, vel in parte verificanda, seu probanda ullo unquam tempore teneri, nec ad id quavis necessitate cogi, aut compelli posse; sed solam earundem præsentium narrationem absque alia verificatione, vel probatione sufficere, eisque in iudicio, & extra illud stari, nec aliquam probationem, seu exceptionem cuiusvis nature, & speciei illa sit, vel fuerit, in contrarium adduci, vel admitti. Sicque, & non alias, per quoscumque Iudices Ordinarios, & extraordinarios quacumque facultate fungentes, etiam Causarum Palatii nostri Apostolici Auditores, necnon S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi, & interpretandi auctoritate, in quavis causa, & instantia iudicari, & definiri debere, ac quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula *de jure quæsto non tollendo*, necnon prædictis Innocentii, Nicolai, & Sixti Prædecessorum nostrorum quoad præmissa dumtaxat, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Hospitalarii Sancti Spiritus in Saxia, illiusque Præceptoriarum, Prioratum, & Conventuum, ac Monialium Monasteriorum in Hispaniarum, & Polonia Regnis prædictis existentium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia respectivè roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, erectionibus, institutionibus, & exemptionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Præceptoribus, Prioribus, & Fratribus, ac Abbatibus Monasteriorum prædictorum, illorumque Monialibus, & respectivè personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis per prædictos, & quoscumque alios Romanos Pontifices similiter Prædecessores, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac ex certis tunc expressis, etiam Consistorialiter propositis, & diligenter examinatis causis, concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia

Sublata aliter iudicandi facultate.

Derogationes generales, & particulares.

expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserta essent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Cæterum, quia difficile foret præsentibus nostras Literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, vel alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ Sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, Constitutionis, derogationis, subjectionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si qui autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Card. Passioneus.

X. Sub-Datarius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

A. S. Sisti.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Admonitio ad Episcopos in Polonia Regno constitutos, ut cautius procedant in admittendis conjugiorum dissolutionibus.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regni Poloniae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

MATRIMONII perpetuum indissolubilemque nexum, cujus firmitatem ab Adamo tanto ante pronuntiatam Christus Dominus, & his verbis, *quod Deus conjunxit, homo non separet*, confirmare, & Evangelica gratia, unde magnum in Ecclesia Sacramentum est, augere dignatus fuit, tanta facilitate, perinde ac si neque lege natura, neque Divino Jure, neque Evangelicis præceptis, & Canonicis Sanctionibus ininitum esset Connubium, in aliquot Catholicis Orbis partibus, atque in isto præsertim florantissimo Poloniae Regno in dies dissolvi audientes; neque lacrymis, neque verbis explicare possumus allatam inde Nobis incredibilem sollicitudinem, conceptamque in Pontificio animo Nostro ingentem molestiam. Etsi autem plurimum dolentes, facile adducimur, ut credamus hujusmodi dissolvendorum Conjugiorum licentiam, propter quam, non sine gravi bonorum offensione, siue vir unus, siue mulier una, pluribus vicissim adhuc viventibus sibi antea copulatis Conjugibus, tertium, aut quartum matrimonium contrahere cernitur, a nimia Curiarum vestrarum libertate, quemadmodum alibi evenire accepimus, ortum ducere; tamen facere non possumus, quin justissimas ad vos, Venerabiles Fratres, querelas nostras deferamus; atque insimul tanta licentiæ refrærendæ, & intra præscriptos a Catholica Ecclesia fines coercendæ, salutares Leges modumque meditemur.

ANNO
1741.

De præsentium exemplis, siue transumptis.

Sanctio.

Dat. die 7.
April. 1741.

XVI.

Matrimonium jure naturali, Divino, & Canonico indissolubile.

Ejusdem dissolvendi facilitas improbat.

S. I. Ad

ANNO

1741.

Episcoporum zelus adversus hoc malum, Divini iudicii interminatione, excitatur.

Præsentium transumptis fidem haberi præcipitur.

Dat. die 11. April. 1741.

XVII.

Beatificatio Beati Alexandri Saulii, ex Clericis Regularibus S. Pauli Barnabitis nuncupatis, primum Aleria, deinde Papiæ Episcopi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Glorificatio B. Viri ad laudem Dei, & Fidelium utilitatem cessura dicitur, cum mentione perturbationum Regni Corsicæ.

BENIGNITATEM Dei nostri, & divitias bonitatis ejus in Servi Dei Alexandri Saulii, primum Aleria, deinde Papiæ Antistitis virtutibus, ac meritis, extollere, & prædicare, non religionis modò debitum esse ducimus officium, sed nihil etiam intelligimus in hac temporum conditione esse opportunius, quam, ut universis Christianis Fidelibus, & animarum maximè Pastoribus, uberiora suppetant ad imitationem exempla, atque in ejusdem patrocinio, factisque admirandis, præsidia ad pacem, tranquillitatem, & salutem, tam inter Christianos omnes, quam inter eos potissimum populos procurandam, quos ab illo per viginti, & amplius annos, non tantquam solius Aleria Episcopo, sed totius Corsicæ Apostolo, olim salutaribus monitis, ac legibus instructos, & moribus correctis, extinctis odiis, conciliatis animis, reformatisque Clericis, viam mandatorum Dei currere edoctos, ipsa rerum humanarum divinarumque perturbatio jamdudum inibi exorta, à tradita sanctissima disciplina alienos tenet. Eapropter inter præcipuas partes Apostolici muneris, quod altissimo Divinae Sapientia consilio infirmitati Nostræ impositum est, illam ministerio Nostrò ritè sanctèque obeundo magis congruentem reputamus, ut, ad cœlestem Nobis promerendam opem, studeamus, quantum Nobis ex alto conceditur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholica Ecclesiæ decus, bonumque Christiani populi exemplum, promovere cultum, & venerationem ejusdem Servi Dei, qui, pueritia curriculo summa cum pieratis, & doctrinarum laude confecto, severioris discipline institutum in Congregatione Clericorum Regularium S. Pauli, Barnabitarum nuncupata, amplexus, omnium religiosarum virtutum splendore longè lateque præfulsit, & ad Pastorales Ovium sibi commendatarum curas evocatus, ità se gessit, ut optimi Pastoris officio perfunctum, à Pastorum Principe Jesu Christo aeterna mercede donatum fuisse non dubitemus.

§. 1. Cum itaque, maturè, diligenterque

discussis, atque perpenfis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolica Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus idem Servus Dei Alexander Saulius multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus ipsius Sanctitatem, à Deo patrata fuisse asserbantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quodcumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari, cum consuetis Indultis.

§. 2. Hinc est, quod Nos, piis atque enixis quamplurium Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Magistratum, Procerum, & Populorum Italiae præsertim, ac totius insuper antedictæ Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli, supplicationibus (quas olim etiam humiliter datas fel. rec. Prædecessoribus Nostris Innocentio PP. X., cl. mem. Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, Clementi PP. X., bo. me. Emmanuel Sabaudia Dux, & Innocentio PP. XI., Cosmus itidem bo. me. Etruria sibi subjecit Magnus Dux, piarum suarum precum accessione roboraverant, & fel. pariter rec. Clementi PP. XII. itidem Prædecessori Nostrò, Charissima in Christo filia Nostra Maria Amalia utriusque Sicilia & Hierusalem Regina Illustris, ac Nobis ipsis nuper Dilecti filii Nobiles Viri Dux, & Respublica Januensis renovarunt) Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de supradictæ Congregationis consilio, & assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei Servus Alexander Saulius in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque Radiis, seu Splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die xxij. mensis Aprilis recitetur Officium, & Missa de communi Confessoris Pontificis, cum Oratione a Nobis approbata, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in universa Congregatione eorundem Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum, in Civitate Mediolanensi, ubi natus, & Regularem emisit professionem, in Diocesis, tam Aleriensis, quam Ticinensi, quibus Episcopus præfuit, & in Civitate Januensi, undè originem duxit, & ubi adhuc ejus Nobilis Gens, & Familia perstat, ab omnibus utriusque sexus Christianis Fidelibus, tam Secularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus.

§. 3. Præterea primo dumtaxat anno, à datis hæc literis, & quoad Indias, à die, quo eadem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Congregationis, Civitatum, & Diocesium antedictarum solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respectivè constituta, postquam in Basilica nostra S. Petri in Vaticano de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia ipsa die xxij. currentis Mensis Aprilis, pariter celebrandi facimus potestatem.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, caterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congrega-

ANNO

1741.

Et supplicationes a Præsulibus, & Principibus porrectæ.

Beati nomē, Corporis Veneratione, Imaginum ornatus, Officii, & Missarum recitatio conceduntur.

Necnon celebratio solemnium Beatificationis in Urbe, & alibi.

Cum derogationibus opportunis.

Fides transumptis haberi jubetur.